

сценарій (V). За результатами голосування обрали сценарій більшості «динамічні села».

На основі цього сценарію було складено нове бачення (VI), яке офіційно затвердила міська рада у вересні 2011 року. Після прийняття програми «Мій Борне 2030: динамічні села» муніципальна влада та чотири ОГС взяли на себе зобов'язання втілити це бачення, працюючи над тим, щоб забезпечити продовження процесу.

Партнери щороку збираються разом, щоб розподілити відповідальність за такі теми, як безпека, сталість, соціальна активізація, і визначити нові цілі. Перед партнерами також постають складні завдання — знайти нові способи втілення перспективної стратегії у майбутню діяльність.

Як і під час початкового процесу, ця стратегія реалізації використовує спільні дії та соціальні медіа. Як результат, «Мій Борне 2030» інформує про багато урядових політик, проєктів та цілей, тоді як ОГС використовують знання, енергію та добру вповноваженої та зміцненої спільноти для досягнення спільної мети [1].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Путівник керівника. Успішна громада: надання якісних послуг громадянам. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=70293 (дата звернення – 26.10.2020).

Гнатюк Вікторія Петрівна, *магістрантка,*
Баран Ростислав Ярославович, *к.е.н, доцент,*
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ МОЛОДІЖНОЮ ПОЛІТИКОЮ

На сьогоднішній день в світі існує велика кількість підходів до державного управління молодіжною політикою. Всіх їх об'єднує те, що молодь розглядається як громадський ресурс, з допомогою якого те чи інше суспільство може шляхом більш ефективного розвитку в найрізноманітніших областях. Однак, окремі компоненти різних підходів мають суттєві відмінності.

Одним з поширених на сьогодні підходів є консервативний. Він характеризується тим, що державна допомога в рамках даного підходу надається не всім молодим людям, а тільки окремим категоріям, які знаходяться в найбільш складній (насамперед, матеріальній) ситуації. Держава, в даному випадку, жорстко контролює всі витрачання виділених коштів, а також чітко визначає адресатів такої допомоги. Така модель державного управління молодіжною політикою в даний час реалізується в США і, варто відзначити, що участь державних структур у соціалізації молоді є мінімальною, а соціальна підтримка молоді є переважно справою благодійних приватних організацій [1].

Інший підхід, який базується на соціальному партнерстві між суспільством та державою, між державою і бізнесом, є більш збалансованим варіантом молодіжної політики. Його прихильниками є європейські і, зокрема, скандинавські країни.

Говорячи про конкретні варіанти такого підходу можна відзначити державну молодіжну політику, яка характерна для таких країн як Швеція, Фінляндія, Німеччина та низка інших країн. В них, навпаки, на відміну від консервативної моделі, управління молодіжною політикою здійснюється з особливою участю держави, а також чіткої законодавчої регламентації заходів щодо підтримки молоді та молодіжних організацій [1].

Між цими основними підходами існує багато перехідних варіантів, які можуть співпадати чи мати відмінності в залежності від цілей державної молодіжної політики.

Таблиця 1

Особливості та характерні ознаки європейських моделей молодіжної політики [3]

Модель молодіжної політики	Характерна ознака	Цільові групи	Головні цілі
Модель країн Скандинавії	Універсалістська	Вся молодь віком до 25 років	Участь молоді в житті суспільства, досягнення автономності та незалежності молоді
Модель Великобританії	Громадівська	Конкретно визначені групи молоді із особливими потребами	Запобігання соціальним проблемам
Модель країн центральної Європи	Протекційна	Соціальні групи молоді, що потребують захисту	Участь молоді у політичному житті, запобігання соціальним проблемам
Модель країн Середземномор'я	Централізована	Особливі групи молоді	Посилення участі молоді в громадських організаціях

Проводячи розгляд базових (основних) моделей молодіжної політики, безумовно, необхідно звернутися до зарубіжного досвіду їх систематизації. Так, науковці А. Уолтер, Дж. Хеджлі, Т. Бекман та А. Хейс виділяють чотири основних моделі, які реалізуються на сьогоднішній день в тому чи іншому регіоні Європи [4]:

- соціально-демократична модель (скандинавські країни);

- консервативна модель (середньоевропейські країни);
- ліберальна модель (мінімальні соціальні зобов'язання держави в Великобританії);
- субінституціональна модель (країни Середземномор'я).

Схожий поділ проведено і відповідно до звіту італійського дослідного інституту IARD, де європейські моделі молодіжної політики також можна розділити на чотири категорії (табл. 1), що відповідають видам певних режимів.

Проте, вони і в даному випадку визначаються відповідно до найбільш важливих характеристик молодіжної політики [1, 2]:

- універсалістських модель;
- протекціоністська модель;
- модель на базі громад;
- централізована модель.

Таким чином, можна відзначити існування великої кількості підходів до державного управління молодіжною політикою, які можна об'єднати в кілька типових моделей, спільним для яких є те, що молодь розглядається як громадський ресурс, з допомогою суспільство може розвиватися найбільш ефективно.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Краснопольська Т. М. Європейські моделі молодіжної політики та перспективи для України. *Donni*. Url: <http://jpl.donni.edu.ua/article/download/7357/7381>
2. Подобед Н. В. Міжнародний досвід реалізації молодіжної політики та можливості його застосування в Україні. *Економіка та держава*. 2011. № 9. С. 125–127.
3. Сторожук Р.П. Зарубіжний досвід реалізації молодіжної політики. *Державне будівництво*. 2007. № 1(1). *Nbuv*. Url: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2007_1%281%29__51
4. *Youth Transitions, Youth Policy and Participation – State of the Art Report*. 2002. P. 29

**Лісничка Вікторія Едуардівна, магістрантка,
Синиця Світлана Михайлівна, к.е.н.,
доцентка,
доцентка кафедри управління та
адміністрування**

ХАРАКТЕРИСТИКА ЗМІН В СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ

Соціальний захист є однією з основних функцій держави, головним завданням якої є соціальний захист дітей, тобто створення належних умов для фізичного, інтелектуального та духовного розвитку дитини й підготовка до самостійного життя. Повний і всебічний розвиток особистості дитини, створення необхідних умов для реалізації та захисту її прав і свобод – пріоритетне завдання будь-якої сучасної демократичної та правової держави.